

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Laudato Si knygų klubas toliau laukia brolių ir sesių iš visų vietinių brolijų, o ypač neseniai davusių įžadus, taip pat naujokų ir kandidatų. Per šešias sesijas kartu aptariami savarankiškai perskaityti enciklikos skyriai. Susitikimai vyksta nuotoliniu būdu, kartą per mėnesį – sekmadienį, 18 val. Likusių susitikimų datos: spalio 26 ir lapkričio 23 d. Laudato Si knygų klubą moderuoja nacionalinė ugdymo magistrė Kristina Petrutytė OFS. Užsiregistravusiems klubo nariams bus atsiųsta Zoom prisijungimo nuoroda. [Registracijos forma](#).

Pirmaisiais mėnesių sekmadieniais, 17 val., Šv. Klaros seserų vienuolyne Kretingoje vyksta **Pranciškoniškosios šeimos atgailos vakarai**, kurių metu meldžiamės už Lietuvos Pranciškoniškosios šeimos atsivertimą.

Kasdien, 20 val., per Zoom – **Maldos skydas už Ukrainą**. Nuo pat karo pradžios meldžiamės rožinio maldą už Viešpaties pergalę Ukrainoje ir visų mūsų širdyse. [Zoom prisijungimo nuoroda](#).

Nuo naujo Marijos radijo sezono (spalio mėn.) keičiasi **Pranciškoniškosios šeimos laidos „Porciunkulė“** transliacijos laikas! Nuo šiol „Porciunkulė“ bus transliuojama paskutinį mėnesio pirmadienį, 8 val. [Laidų archyvas](#) – [marijoradijas.lt](#). Palaikyti šią pranciškonišką radijo laidą galite pervesdami savo auką šiais rekvizitais: Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas; LT287044060003604017; mokėjimo paskirtis – radijo laidai „Porciunkulė“.

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Leono XIV: UŽ SKIRTINGŲ RELIGINIŲ TRADICIJŲ BENDRADARBIAVIMĄ. Melskimės, kad tikintieji iš skirtingų religinių tradicijų dirbtų kartu gindami ir puoselėdami taiką, teisingumą ir žmonių bendrystę.

Pasauliečių pranciškonų ordino:

Už Didžiosios Britanijos, Prancūzijos, Kroatijos ir Kubos nacionalines brolijas, už Azijos-Okeanijos kongresą. Už vaisingą ir artimą OFS brolių ir dvasinių asistentų bendradarbiavimą, skatinant pašaukimus į Pasauliečių pranciškonų ordiną. „Tėve mūsų...“

Už Lietuvos pranciškoniškojo jaunimo brolijos atgimimą iš Dvasios.

KONTAKTAI:

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas | Secular Franciscan Order in Lithuania
Vilniaus 2A, LT-97125 Kretinga, Lietuva; i.k.192084542; a/s LT287044060003604017
ofs@ofs.lt (Nacionalinė taryba), ofs.lietuvoje@gmail.com (Sekretoriatas); www.ofs.lt; Facebook @ofs.lt

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė Jogilė Teresa Ramonaitė OFS (+370 671 73870; jogileteresa@yahoo.com)
Nacionalinė viceministrė Nijolė Raudytė OFS (+370 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)
Nacionalinė ugdymo magistrė Kristina Petrutytė OFS (+370 652 83698; petrutyte@gmail.com)
Nacionalinis sekretorius –
Nacionalinis ekonomas Romualdas Ulonas OFS (+370 608 87828; ulonas@gmail.com)
CIOFS narė Virginija Mickutė OFS (+370 682 18060; virginija.mickute@gmail.com)
Nacionalinis broliškas vadovas –
Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Antanas Grabnickas OFM (+370 680 25115; antanas3@outlook.com)
Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Piotr Strocen OFM Conv (+370 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 143 (2025 m. spalio)

Mylimos sesės, mylimi broliai,

Mūsų Serafiškasis Tėvas Pranciškus didelių suspaudimų ir negalių kamuojamas patyrė Viešpaties paguodą – naujo dangaus ir naujos žemės, kuriuos apšviečia Dievo šviesa, pažadą. Iš šios dieviškos paguodos išsiveržė Kūrinių giesmė, kurios 800 metų jubiliejų šiomet švenčiame! Kaip ir Pranciškus, prašykime iš Viešpaties to naujo, Dievo malonės perkeisto žvilgsnio į visa, kas mus supa: žmones, įvykius, didelius ir mažus kūrinius. Visa tai Viešpaties atpirkta ir bus perkeista, o su šv. Pranciškumi galime jau tai išvelgti ir dabar!

Su Šv. Pranciškaus Asyžiečio švente, brangieji!

*Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
Nacionalinės tarybos vardu*

*Jogilė Teresa Ramonaitė OFS
nacionalinė ministrė*

2025 m. spalio 3 d.

Tema: Susitaikymo giesmė. Laiškas Kūrinių giesmės 800 metų jubiliejui (1225-2025)

2025 m. rugsėjo 1 d. Azyžiuje generaliniai ministrai – br. Massimo Fusarelli OFM, br. Carlos Trovarelli OFM Conv, br. Roberto Genuin OFM Cap ir br. Amando Trujillo Cano TOR – parašė laišką, skirtą Kūrinių giesmės 800 metų jubiliejui.

Brangūs Pranciškoniškosios šeimos broliai ir seserys visame pasaulyje, Viešpats tesuteikia jums savo ramybę! Šiuo laišku norime pasidalyti su jumis savo džiaugsmu dėl Kūrinių giesmės 800 m. jubiliejaus, kurio negalime nepaminti. Šis jubiliejus natūraliai dera visoje Pranciškoniško šimtmečio sekoje – nuo Fonte Colombo iki Grečio, nuo La Vernos iki San Damiano ir galiausiai iki Švč. Angelų Marijos.

Tarp skausmo ir meilės La Vernoje, kur Pranciškus gavo stigas, ir susitikimo su „seserimi Mirtimi“ mes randame šią šlovinimo ir susitaikymo giesmę, kuri apibendrina Pranciškaus žvilgsnį į Dievą ir pasaulį, į kūrinius ir žmones, į save ir Aukščiausiąjį. Ši giesmė yra Pranciškaus tikrovės suvokimo santrauka. Ir kartu mes vis dar norime ją giedoti su dvasios džiaugsmu!

2025-aisiais, Šventaisiais ir Kūrinių giesmės metais, norime iš naujo atrasti šios per amžius skambėjusios ir žmonijos bei Bažnyčios širdžiai tebekalbančios maldos gelmę. Giesmė, kurią Pranciškus kūrė palaiapsniui 1225–1226 metais, nėra tik poetinis tekstas, bet liudijimas visapusiškos Dievo Kūrėjo, kūrinių, visuotinės brolijos ir integraliosios ekologijos vizijos – temų, kurias popiežius Pranciškus galingai išskėlė savo enciklikoje *Laudato si'*.

Bažnyčios kelyje. Jubiliejaus himnas

Koks šlovinimas gali egzistuoti be giedojimo? O kokia giesmė gali būti be ją lydintio garso? „*Būk šlovinamas, mano Viešpatie, su visais savo kūriniiais*“. Dievo kvailelio giesmė yra muzika (galbūt dar prieš žodžius), nes Pranciškus norėjo, kad atleidimas ir taika būtų priešiškos jėgoms skelbiami per giesmę. Taip vėliau nutiko „paceri“ (liet. taikdarių) judėjimui, dar vadintam *Aleliuja* judėjimu. *Giesmė* priklauso viduramžių žanrui *laudes* ir visų pirma tai yra šlovinimas. Ji buvo sukurta ne skaitymui tyloje, bet giedojimui.

Jubiliejus taip pat prasideda garsu: šofaro, avino rago, kuris tinkamai paruoštas tampa *Yobel* – jubiliejaus trimitu. Kokia liturgija be muzikos? O kokia muzika be instrumento, kurį parūpina tik kūrinių, t.y. Dievo rankų darbas? Ne mechaniniai instrumentai, bet iš gyvūnų ir augalų medžiagų pagaminti mediniai pučiamieji ir klavesinai buvo naudojami liturgijos metu, kad išreikštų Dievo šlovinimo didybę. Dievo, kuris yra „*visas gėris, aukščiausiasis gėris, Viešpats Dievas, gyvasis ir tikrasis*“. Kaip sakoma psalmėje: „*Pabuskite, arfa ir lyra! Aš pažadinsiu aušrą*“ (Ps 108, 3). Išties žmogus negali būti išgelbėtas be kūrinių. Kai veikiame prieš *opus Dei* (Dievo kūrinių), žalojame save ir savo sandorą su Kūrėju. Pagal Rytų tradiciją, žmogus, kuris netinkamai elgiasi su gamta, praranda grožio pojūtį; tas, kuris ja nesirūpina, tampa tingus; o tas, kuris ignoruoja savo natūralų kitoniškumą, nugrimzta į nežinojimą.

Šlovinimo dvasingumas lydi Pranciškų nuo atsivertimo iki susitikimo su seserimi mirtimi, per visus žmogiškos egzistencijos sunkumus, kaip aprašyta „tikro ir tobulo džiaugsmo“ palyginime. „*Būk šlovinamas, mano Viešpatie, per tuos, kurie...*

„*pakelia ligas ir negandas*“. Susitaikymas su broliais neįmanomas be susitaikymo su žeme, kaip reikalaujama Jubiliejaus paskelbime. Argi galima skelbti vergų išlaisvinimą, jei nepašalinama su žemės nuosavybe susijusi neteisybė? Taip, vergų išlaisvinimas ne be žemės poilsio! „*Žemės šauksmas ir vargšų šauksmas!*“ Pranciškui svetimas supriešinimas ar poliariacija. Kalbant Giesmės kalba, skirtumas tampa harmonija, o ne priešara, jis papildo, o ne sukelia disonansą. Net gramatinės daiktavardžių giminės atspindi šį abipusiškumą: *Sesė Saulė ir Brolis Mėnuo, Brolis Vanduo ir Sesė Ugnis, Brolis Vėjas ir mūsų Sesė Motina Žemė*. Tai nėra tik stiliaus ypatybė, bet tikra teologinė vizija, kurią Pranciškus subrandino savo evangelinėje kelionėje. Jo skelbiama kosminė brolystė ne panaikina skirtumus, bet juos integruoja į pagarbos ir abipusiškumo tvarką, atspindinčią pirminį ryšį tarp vyro ir moters, dangaus ir žemės, šviesos ir tamsos. Tad jo giesmė ne tik vardija kūrinius, bet juos sujungia į vienovę, kur net radikaliausi kontrastai – diena ir naktis, šaltis ir karštis – yra sutaikinami didesnėje visumoje. Niekas neišskirtas iš šios simfonijos, kur kūrinių įvairovė nėra susiskaldymas, bet turtas. Kur kiekviena būtybė savo ypatingumu kviečiama dalyvauti bendrame Kūrėjo šlovinime: „*Būk šlovinamas, mano Viešpatie, per brolių Vėją ir per orą, debesuotą ir giedrą, ir visokį*“. Pranciškus išmoko, kad vienybė nėra vienodumas, bet bendrystė – ryšių visuma, kur kiekvienas kūrinytis egzistuoja ne sau, bet santykiyje su kitais, integracijos ir abipusiškumo tvarkoje, atspindinčioje dieviškąjį gerumą.

Aukščiausiajam, geram Viešpačiui

Viskas susiję, viskas yra santykiyje: viskas trejybiška. Dievas yra viskas, ir viskas yra Dieve. Kaip išreikšti džiūgavimą Aukščiausiajam Visagaliui, geram Viešpačiui, kuris po fizinių ir dvasinių kančių nakties San Damiane dar kartą paguodė Pranciškų amžinojo išganymo pažadu, parodydamas jam į nuostabų sodą panašią viziją? Tik kūrinių garsai, spalvos, skoniai ir kvapai leidžia pilnai atkurti visatos Kūrėjo šlovinimą. Tik kūrinių suteikta kalbą ir muziką apgiedoti savo grožį: „*Gražiuose dalykuose jis atpažįsta patį Grožį; visi geri dalykai šaukia jam: Tas, kuris mus sukūrė, yra Geriausias*“ (T. Celanietis). „*Mano Dieve ir mano viskas!*“ – Pranciškus kartojto visą naktį Bernardo iš Kvintavalės namuose. Tai Jėzaus šauksmas ant kryžiaus su šv. Pauliaus viltimi: „*kad Dievas būtų viskas visame kame*“ (1 Kor 15, 28). La Vernos kalne, kaip pasakoja brolis Leonas, Pranciškus vėl kontempliavo Dievo meilės bedugne: „*Kas esi Tu, saldžiausiasis mano Dieve? Kas esu aš – menkiausias kirminas ir niekingas Tavo tarnas?*“ Galiausiai La Vernoje jis nedvejodamas sušuko: „*Tu esi visas mūsų turtas, ir Tavęs mums pakanka*“.

Dievas yra viskas, ir viskas yra Dieve. Pranciškus nesiliauja skelbęs begalinę Dievo didybę ir gerumą: „*Tu, Viešpatie, esi aukščiausiasis gėris, amžinas gėris, ir visa, kas gera, iš Tavęs kyla, o be Tavęs gėrio iš viso nėra*“. Kaip jis, uolus Rašto skaitytojas, galėjo neatpažinti Dievo pėdsako kūriniuose – knygoje, pasakojančioje apie Jo grožį? Jo pirmasis biografas Tomas Celanietis rašo: „*Kas pajėgtų aprašyti, kaip jam būdavo gera, kai kūrinių jis išvelgdavo Kūrėjo išmintį, galybę ir gerumą? Išties, kai apie tai mąstydamas žvelgdamas į saulę, stebėdamas mėnulį, išžiūrėdamas į žvaigždes ir dangaus skliautą, jis dažnai tapdavo kupinas įstabaus ir neapsakomo džiaugsmo*“. T. Celanietis neturėjo abejonių: jis savo pasakojimą nuolat grindė Giesme ir jos gyvybiniu principu. Iš tiesų toji gerumo versmė, kuri bus „viskas visame kame“, šiam šventajam jau aiškiai visame kame spindėjo. [Tęsinys kitame mėnraštyje]